

ТОНЯ ТРАЙКОВА
ВСЕ ТОВА ЗАПОТЕНО
СТЪКЛО...

chitanka.info

*Все това запотено стъкло, мразовитото утро
в изтрития край, откъдето се вижда полето,
и една неподвижна луна, и небе неуютно,
сред което тя с някаква мижгава делничност свети.*

*И притисната грубо от чужди тела и
враждебност,
в тоя въздух запарен, противен дори да го вдишаш,
изпълнявам дълга си — живея живот непотребен
и наум нещо свое повтарям и после го пиша.*

*Оголели дървета отвън се явяват в сумрака
и отнякъде птици внезапно изникнали литват,
а когато се мерне познатият схлупен параклис,
аз прошепвам набързо все същата кратка молитва.*

*Ала никой не чува. И няма къде да избягам,
и едно зло джудже стиска в шепи сърцето ми свито,
и дърветата тъмните клони грабливо протягат.
А пък аз пак се взирам навън и за нищо не питам.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.